

Les festes amb el coronavirus

Hola sóc Laura a mi m'agraden molt les festes i també m'encanta inventar, hi va haver un any en el que va arribar a Ontinyent un virus, el coronavirus. Amb el coronavirus no es podien celebrar les festes i s'arrimaven les de Moros i Cristians. Jo solia ser una xiqueta alegre, però en eixe moment jo estava trista, perquè com ja he dit a mi m'agradaven molt les festes, el meu pare quan jo tenia tan sols 2 mesos ja em va traure a La Entrada i des d'aquell moment he participat de la festa. Aquest any anava a ser especial, ja que mon pare era el primer tro. I això per a la meua família era molt important, perquè era una tradició. Jo estava gitada al llit, i en eixe moment vaig tindre una idea, per que es puguerem celebrar les festes. La idea era inventar unes portes que et portaren com a un món màgic i allí es podríem desinfectar, i així poder celebrar les festes. Vaig anar al traster on hi havien un muntó de coses per poder fer els meus invents. Vaig agafar una porta vella, un generador d'energia, un ordinador...

L'invent ja estava sols faltava comprovar, si anava. Com jo sabia que podia ser perillós, vaig agafar un peluix de la meua germana xicoteta i el vaig enganxar a una corda, vaig obrir la porta i el vaig tirar mentre el subjectava per l'altre extrem. Després d'una estona vaig estirar de la corda per recuperar-ho i vaig pegar un crit, el peluix estava desintegrat. Aleshores vaig pensar de cridar a les meues amigues, elles i jo formàvem el grup de "Les inventores", van arribar lo més ràpid que van poder. Quan van arribar les vaig contar la meua idea, i el meu problema, elles em van dir que m'ajudarien. De sobte els nostres caps es posaren a pensar de seguida, i una de les meues amigues va dir: crec que tinc una idea, afegirem al teu prototip un mòdul d'estabilització d'àtoms, com el que vam vore en la pel·lícula de "La màgia existe". Totes vam anar a buscar si hi havien, però al meu traster no hi havien i vam decidir anar a la tenda de "Pequeños inventores" per vore si allí hi havia algo que poder utilitzar per a fabricar-ho. A l'entrar a la tenda ens va atendre un amic de mon pare que també era fester, li vam preguntar si tenia, i ens va dir que sí, el vam comprar i se'm vam anar a la meua casa. En ma casa vam agregar el mòdul d'estabilització d'àtoms. Per provar si funcionava, esta vegada no hi vaig agafar un peluix a la meua germana, vaig agafar una barbie vella, i vaig fer exactament el mateix que amb el peluix i quan vaig traure la corda estava perfecta. Aleshores les

meues amigues i jo vam decidir entrar nosaltres, vam entrar i vam vore que hi era un món de fades, després vam eixir i estàvem desinfectades, aleshores vam anar a parlar amb l'alcalde per a que tots els del poble passaren per la porta per a poder celebrar les festes. L'alcalde ens va preguntar "això és segur?" Li vam dir que sí. Aleshores l'alcalde ens va dir que ho anunciaria i que es celebrarien les festes en la condició de que tots els habitants d'Ontinyent passaren per la porta. Va arribar el dia de la festa de Moros i Cristians, i les vam poder celebrar va passar tot el món per el nostre invent i el meu pare seria el primer tro. Jo estava molt feliç.

Fi